

EUROOPA KOHTU OTSUS

11. märts 1980*

[...]

Kohtuasjas 104/79,

mille esemeks on Euroopa Kohtule EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel Pretura di Bra (Itaalia) esitatud taotlus, millega soovitakse nimetatud kohtus pooleli olevas vaidluses järgmiste poolte vahel:

Pasquale Foglia, Santa Vittoria d'Alba,

ja

Mariella Novello, Magliano Alfieri,

eelotsust EMÜ asutamislepingu artiklite 92 ja 95 tõlgendamise kohta,

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: president H. Kutscher, kodade esimehed A. O'Keeffe ja A. Touffait, kohtunikud J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, A. J. Mackenzie Stuart, G. Bosco, T. Koopmans ja O. Due,

kohtujurist: J.-P. Warner,

kohtusekretär: A. Van Houtte,

on teinud järgmise

otsuse

[...]

Põhjendused

1. Oma 6. juuni 1979. aasta määrusega, mis saabus Euroopa Kohtusse 29. juunil 1979, esitas Pretura di Bra EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel Euroopa Kohtule viis küsimust asutamislepingu artiklite 92, 95 ja 177 tõlgendamise kohta.

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

2. Pretura di Bras toimuv kohtumenetlus puudutab kulusid, mida hageja, veinikaupmees hr Foglia (tegevuskoht Santa Vittoria d'Alba, Cuneo maakond, Piemonte, Itaalia) kandis seoses teatava arvu kastide Itaalia liköörveinidega saatmisega Mentoni Prantsusmaal. Hageja oli need veinid müünud kostjale, pr Novellole.

3. Kohtuasja toimikust ilmneb, et Foglia ja Novello vahelises müügilepingus oli sätestatud, et Novello ei ole kohustatud tasuma mingeid makse, mida Itaalia või Prantsusmaa ametiasutused võivad nõuda ja mis on vastuolus nende kahe riigi vahel kauba vaba liikumist käsitlevate õigusnormidega või mille sissenõudmine on alusetu. Foglia kehtestas samalaadse tingimuse äriühinguga Danzas sõlmitud lepingus, milles nimetatud äriühing kohustus toimetama kõnealused liköörveinid Mentoni. Selle tingimuse kohaselt vabastati Foglia vastutusest ebaseaduslike või alusetult sissenõutavate maksude tasumise eest.

4. Eelotsusetaotluses märgitakse, et vaidluse objektiks on vaid summa, mis tasuti tarbimismaksuna ajal, mil liköörveinid toodi Prantsusmaa territooriumile. Toimikus ja Euroopa Kohtus toimunud suulise menetluse käigus on kindlaks tehtud, et Danzas tasus nimetatud maksu Prantsuse ametiasutustele ilma igasuguste vastuväidete ja kaebusteta; et Danzase poolt Fogliale esitatud ja viimase poolt tasutud transpordikulude arve sisaldas nimetatud maksu; ning et pr Novello keeldus hüvitamast asjaomast summat Fogliale, tuginedes müügilepingus sisaldunud selgesõnalisele tingimusele ebaseaduslikult või alusetult sisse nõutavate maksude kohta.

5. Pretura on asunud seisukohale, et EMÜ asutamislepingu artikli 95 kontekstis seavad Novello poolt esitatud kaitseargumendid kahtluse alla liköörveinidelt nõutavat tarbimismaksu käsitlevate Prantsusmaa õigusaktide kehtivuse.

6. Foglia poolt Preturas toimuva kohtumenetluse käigus esitatud seisukohta võib pidada neutraalseks. Foglia on väitnud, et teda ei saa ühelgi juhul vastutavaks pidada Prantsuse tarbimismaksu tasumise eest, sest kui see maks nõuti sisse seaduslikult, pidanuks selle tasuma Novello, ning kui see maks nõuti sisse ebaseaduslikult, pidanuks selle maksu tasumise eest vastutama Danzas.

7. Sellest seisukohast tulenevalt esitas Foglia siseriiklikule kohtule taotluse menetluse laiendamiseks ja sellesse Danzase kui huvitatud osapoole kaasamiseks kolmanda menetlusosalisena. Eelotsusetaotluse esitanud kohus oli siiski seisukohal, et enne selle taotluse rahuldamise osas otsuse tegemist tuleb lahendada küsimus, kas Danzase poolt tasutud tarbimismaksu kehtestamine oli kooskõlas EMÜ asutamislepingu sätetega või mitte.

8. Põhikohtuasja pooled esitasid Preturale teatud dokumendid, mille abil oli viimasel võimalik uurida Prantsusmaa õigusakte liköörveinide ja muude võrreldavate toodete maksustamise kohta. Oma uurimise põhjal tegi eelotsusetaotluse esitanud kohus järelduse, et nimetatud õigusaktidest tuleneb Itaalia liköörveinide ja suure alkoholisaldusega naturaalveinide "tõsine diskrimineerimine", mis seisneb "magusateks naturaalveinideks" (*vins doux naturels*) nimetatavatele Prantsusmaa liköörveinidele kehtestatud eritingimustes ning teatud suure alkoholisaldusega ja päritolumärkega varustatud

Prantsuse naturaalveinidele ette nähtud maksusoodustustes. Selle järelduse põhjal sõnastas siseriiklik kohus Euroopa Kohtule esitatud küsimused.

9. Euroopa Kohtule esitatud kirjalikes märkustes esitasid põhikohtuasja pooled sisuliselt identse kirjelduse maksualase diskrimineerimise kohta, mis iseloomustab liköörveinide maksustamist käsitlevaid Prantsusmaa õigusakte. Põhikohtuasja pooled on seisukohal, et need õigusaktid on vastuolus ühenduse õigusega. Euroopa Kohtus toimunud suulise menetluse käigus kinnitas Foglia, et osaleb menetluses huvi tõttu, mida tema kui iseseisev ettevõtja ja kui Itaalia ettevõtjate teatud kategooriat esindav ettevõtja tunneb vaidluses käsitletavate õigusküsimuste lahenduse suhtes.

10. Seega ilmneb, et põhikohtuasja poolte sooviks on saavutada liköörveine puudutava Prantsusmaa maksusüsteemi kehtetust kinnitav kohtuotsus Itaalia kohtus kahe osapoole vahel toimuva menetluse abil, kusjuures need osapooled on menetluse lõpptulemuse suhtes ühel nõul ning on lisanud oma lepingusse teatud tingimuse eesmärgiga saavutada see lõpptulemus Itaalia kohtus. Sellise menetluse kunstlikku olemust rõhutab asjaolu, et Danzas ei kasutanud talle Prantsusmaa õigusaktide alusel kuuluvat õigust algatada tarbimismaksu osas kohtumenetlust, ehkki see oleks kahtlemata olnud tema huvides, arvestades nii talle siduvat lepingutingimust kui ka asjaolu, et Foglia tasus vastuväiteid esitamata nimetatud äriühingu arve, mis sisaldas tarbimismaksuna tasutud summat.

11. EMÜ asutamislepingu artikli 177 kohaselt on Euroopa Kohtu ülesandeks anda ühenduse kõikidele kohtutele ühenduse õiguse tõlgendamist puudutavat teavet, mis on kohtutele vajalik nende poolt käsitletavate tõeliste vaidlusküsimuste lahendamiseks. Kui Euroopa Kohus oleks kohustatud tegema otsuseid ülal kirjeldatud kokkuleppega sarnastest kokkulepetest tulenevalt, seaks see ohtu kogu eraisikutele ette nähtud õiguskaitsevahendite süsteemi, mis on mõeldud isikute kaitsmiseks asutamislepinguga vastuolus olevate maksusätete vastu.

12. Eeltoodust tuleneb, et antud kohtuasja asjaolusid arvestades ei kuulu eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimustele vastamine asutamislepingu artikli 177 kohaselt Euroopa Kohtu ülesannete hulka.

13. Seetõttu puudub Euroopa Kohtul pädevus eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimuste osas otsuse tegemiseks.

Kohtukulud

14. Prantsuse valitsuse ja Euroopa Ühenduste Komisjoni poolt Euroopa Kohtule märkuste esitamisel kantud kulud ei hüvitata. Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse nimetatud kohus.

Esitatud põhjendustest lähtudes,

EUROOPA KOHUS,

